

Skatteministeriet

4. november 2015
J.nr. 15-1455984

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 18 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 7 af 3. november 2015.

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. november 2015 fra Carsten Berger, jf. L 18 - bilag 9.

Svar

Den pågældende borger fremfører i sin henvendelse en række spørgsmål bl.a. i relation til rimeligheden af, at forældelsen for gæld til det offentlige udskydes, mens dette ikke tilsvarende bliver tilfældet for private krav.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og min fremsættelsestale, har lovforslaget til formål at hindre yderligere utilsigtet forældelse af gæld til det offentlige, efter at SKAT den 8. september 2015 måtte standse al inddrivelse via inddrivelsessystemerne EFI og DMI. Der vil derfor i en periode være ingen eller kun meget begrænset systemunderstøttelse til SKATs restanceinddrivelse, hvorfor arbejdet med at afbryde forældelsesfristen tilsvarende vil være særdeles vanskeligt.

Jeg mener ikke, at det vil være hverken ret eller rimeligt, at de borgere og virksomheder, der ikke har betalt, hvad de skylder det offentlige, skal slippe for at betale, fordi SKATs it-system ikke fungerer. Hvis forældelsen ikke standses, vil det være de borgere, der betaler deres gæld til det offentlige, der vil skulle betale regningen.

Herudover bemærkes følgende til de rejste spørgsmål:

Ad spørgsmål 1

Det anføres, at artikel 7 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), der vedrører tilbagevirkende kraft i relation til strafbare handlinger, ikke er overholdt.

Hertil bemærkes, at det i forbindelse med forberedelsen af lovforslaget er vurderet, at de foreslåede ændringer ikke falder inden for EMRK artikel 7.

Ad spørgsmål 2, 4 og 5

Der henvises til pressens omtale af opkrævninger på forældet gæld. Det anføres, at en borger, der ved en fejl er blevet afkrævet et beløb, der ikke længere eksisterede, ikke kan få beløbet retur, hvis der er gået mere end 3 år, fordi kravet da er forældet. I stedet tillægges det offentlige med lovforslaget ret til at opkræve det måske samme beløb hos en anden borger, dvs. at der kan opnås dobbelte betalinger.

Hertil bemærkes, at der i Skatteministeriet er igangsat en analyse, der skal afdække, i hvilke situationer der skal ske genoptagelse, om de skyldnere, der har været udsat for uretmæssig inddrivelse, kan udsøges, og om der i forbindelse med genoptagelsen skal ske tilbagebetaling henholdsvis modregning.

Hvis en fordring er indfriet af en skyldner, er den ophørt med at eksistere, og den kan derfor ikke længere gøres gældende over for eksempelvis en solidarisk hæftende skyldner. Lovforslaget omfatter bl.a. fordringer tilhørende offentlige fjernvarmeselskaber m.v. Hvis

det senere skulle blive aktuelt, at disse krav overgår til en privat aktør, vil betingelserne herfor nærmere skulle fastlægges.

Ad spørgsmål 3

Det anføres, at borgere og virksomheder skal have samme mulighed for at kunne afslutte forhold. Der henvises til, at der, hvis lovforslaget gennemføres, pålægges borgere og virksomheder et krav om at skulle gemme bilag m.v. i 6 år, dvs. svarende til den periode, hvor der som følge af lovforslaget ikke kan indtræde forældelse.

Hertil bemærkes, at lovforslaget omtrent stiller borgeren på samme måde, som hvis SKAT havde foretaget sædvanlige forældelsesafbrydende skridt, f.eks. ved en udlægsforretning eller lønindeholdelse, den 20. november 2018. Det gælder også i relation til behovet for at kunne fremlægge dokumentation m.v.

Til borgerens bemærkning om, at der ikke i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget er gennemført de sædvanlige beregninger af omkostninger og ressourcer, kan jeg henvise til bemærkningerne i afsnit 5 i lovforslaget om de administrative konsekvenser m.v. af lovforslaget.

Ad spørgsmål 6

Det anføres, at det ikke af lovforslaget fremgår, hvorledes tilskrevne renter skal behandles. Det anføres endvidere, at det ikke synes rimeligt, at en borger eller virksomhed efter 6 år kan blive mødt med et krav, som borgeren eller virksomheden ikke har været bekendt med, og så samtidig skulle risikere en rentetilskrivning på op til 6 års renter.

Hertil bemærkes, at det udtrykkeligt fremgår af lovforslaget, jf. forslagens § 1, nr. 1, at forældelsen udskydes for ”fordringer inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger”.

Desuden bemærkes, at det er en grundlæggende betingelse for at kunne overdrage fordringer til SKAT til inddrivelse, at betalingsfristen er passeret uden betaling, ligesom sædvanlig rykkerprocedure skal være gennemført. Fordringshaveren skal endvidere sende skyldneren en underretning om, at fordringen vil blive sendt til SKAT med henblik på inddrivelse. Forrentning af kravet er fortsat relevant, indtil kravet er betalt, og der ændres derfor ikke med lovforslaget på reglerne for tilskrivning af renter under inddrivelsen.

Ad spørgsmål 7

Borgeren anfører, at lovforslaget vil medføre, at stat, kommuner m.v. vil blive særligt tilgodeset på bekostning af andre fordringshavere, der således vil lide et yderligere økonomisk tab, som følge af at dividenden til andre fordringshavere bliver mindre end ellers.

Hertil bemærkes, at lovforslaget omtrent stiller SKAT, som om forældelsen afbrydes den 20. november 2018, jf. også svaret ovenfor på spørgsmål 3. Der er ingen skyldner – eller konkurrerende fordringshaver – der har et retskrav på, at SKAT som fordringshaver ikke sørger for at afbryde forældelsen løbende, så forældelse ikke kan indtræde. Jeg er derfor ikke enig i den anførte kritik.